

Nr 128.

Av herr **Bergh m. fl.**, *angående en omreglering av de kvalifikationsbestämmelser, som gälla för bidrag till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård.*

Genom den av 1947 års riksdag beslutade skattereformen och i samband med införandet av de allmänna barnbidragen avskaffades de tidigare medgivna barnavdragen vid taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt. Med avseende på taxeringsutfallet torde, sedan bestämmelsen trätt i kraft, en direkt följd av dessa beslut komma att bli en generell och i många fall ganska avsevärd höjning av de beskattningsbara beloppen för inkomsttagare med barn.

Det av riksdagen sedan ett tiotal år å nionde huvudtiteln anvisade anslaget till lindring av mindre bemedlades kostnader för djursjukvård fördelas enligt de av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelserna med det beskattningsbara beloppet som kvalifikationsbas, i vissa fall alternativt jämväl med hänsyn till taxerat belopp samt med en viss övre förmögenhetsgräns. Vid kallelse av veterinär för sjukfall inom husdjursbeståndet utgår efter den revision av lagstiftningen på detta område, som genomfördes 1946 (kungl. kung. 12/4 1946) bidrag till inkomsttagare med ett beskattningsbart belopp av högst 600 kr. eller ett taxerat belopp av högst 2 200 kronor. Förmögenheten får icke överstiga 20 000 kronor.

Denna hjälpform har haft en mycket stor betydelse för landsbygdens folk, i all synnerhet för invånarna i de norrländska ödebygderna med deras stora avstånd. Jordbrukare och småbrukare med deras i allmänhet stora familjer ha tack vare barnavdragen kommit ned till ett beskattningsbart belopp, som gjort det möjligt för dem att komma i åtnjutande av ifrågavarande bidrag. Vad detta betytt för de mindre jordbrukarna, då det gällt att på ett rationellt sätt vårda sitt kreatursbestånd, inses lätt.

Av den till denna motion i särskild bilaga avtryckta tabellen 1 framgår, huru för olika taxerade belopp och barnantal de beskattningsbara beloppen gestaltat sig för en typisk ödebygdskommun, Lycksele socken i Västerbottens län (ortsgrupp II) före 1947 års skattereform. Av kursiveringen i tabellen framgår t. ex., att fyrbarnsfamiljer kunnat utnyttja bidragen till veterinärvård, där kvalifikationsgränsen är ett beskattningsbart belopp på 600 kronor, ända upp i inkomstläget 5 000 kronor.

För att kunna bedöma i vilken utsträckning inkomsttagarnas möjligheter att utnyttja denna viktiga bidragsform försämras genom barn-

avdragens bortfall måste man ta hänsyn dels till ortsavdragens storlek för olika typer av inkomsttagare och dels till den aktuella ortsgruppningen. Om man som utgångspunkt väljer gift inkomsttagare med barn, en familjetyp som torde dominera bland den husdjursägande allmänheten, komma de beskattningsbara beloppen att för olika ortsgrupper fördela sig enligt tabell 2 i bilagan.

Vi finna av kursiveringen i denna tabell, att den absoluta gränsen för åtnjutande av djursjukvårdsbidraget i gynnsammaste ortsgrupp går vid 3 600 kronor taxerat belopp. Det torde inte vara överdrivet att påstå, att härigenom ett mycket stort antal jordbrukare, särskilt i ödebyggena, komma i en fatal situation. Dessutom torde systemet komma att medföra, att de barnrika starkt missgynnas till förmån för de barnlösa och barnfattiga, vilka lättare skulle kunna undvara hjälpformen.

Det skulle enligt vårt förmenande vara synnerligen olyckligt, om i detta fall barnbidragen komme att betraktas som en kompensation för den andra bidragsformen. Det skulle vara stötande att förutsätta, att kostnader för veterinärhjälp skulle bestridas ur barnbidragen, som vid reformens genomförande förutsattes skola komma barnen *direkt* till godo.

Bestämmelserna rörande statsbidrag för lindrande av mindre bemedlades kostnader för veterinärvård äro enligt motionärernas mening i behov av en snabb revision i syfte att häva de svårigheter som det nya skattesystemet kommer att medföra. Förslag till omreglering av kvalifikationsgrunderna torde böra föreläggas riksdagen i så god tid, att en jämn övergång kan ske efter färdigställandet av 1949 års taxeringar, vid vilka ovan omnämnda verkningar av barnavdragens avskaffande torde komma att göra sig gällande.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning och skyndsamt förslag till en omreglering av de kvalifikationsbestämmelser som gälla för bidrag till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård.

Stockholm den 23 januari 1948.

Ragn. Bergh.

Torsten Isaksson.

Gust. Björkman.

Tabell 1.

Beskattningsbara belopp i ortsgrupp II för olika taxerade belopp före barnavdragens avskaffande.

Taxerat belopp	gift	g. 1*)	g. 2	g. 3	g. 4	g. 5	g. 6
6 000	4 080	3 330	2 580	1 480	1 100	720	340
5 000	3 080	2 330	1 580	980	600	220	—
4 000	2 080	1 330	860	480	100	—	—
3 000	1 080	610	360	—	—	—	—
2 200	460	210	—	—	—	—	—
2 000	360	110	—	—	—	—	—

* Anm.: g. 1 = gift + ett avdragsberättigat barn etc.

Tabell 2.

Beskattningsbara belopp i olika ortsgupper för olika taxerade belopp, gällande gift inkomsttagare med barn.

Taxerat belopp	Ortsgrupp I	II	III	IV	V
2 000	—	—	—	—	—
3 000	500	375	250	125	—
3 200	700	575	450	325	200
3 300	800	675	550	425	300
3 400	900	775	650	525	400
3 500	1 000	875	750	625	500
3 600	1 100	975	850	725	600
4 000	1 500	1 375	1 250	1 125	1 000